

ми са чини, са чудите! Азъ виждамъ, че вио сте има-
ле за мене съвсъмъ друго понятие. Вие сте мислиде да
видите грубъ и неученъ тиранинъ. Азъ ща да ви кажа,
че са занимавамъ даже и съ тиранството по философий-
ческа причина. Азъ намирамъ връдъ, въ сичката природа,
само единъ неизмѣнимъ законъ, а именно правото на
силниятъ надъ слабиятъ. Голѣмите дървета заглуша-
ватъ малките; а лѣвътъ царува въ горите, защото осно-
вава своите правдини на ногтете си и защото има несрѣ-
вими мускули. Природата е казала на силните: «властьта
е за васъ.» Онзи, който са осъща силенъ и не употребъ-
блява своята сила, е глупавъ. Даже и най-послѣдниятъ
блудолизецъ, който са оплаква отъ деспотизъмъ ми, сма-
зва на съка своя крачка цѣли хилѣди животинки, които
оглушаватъ своите незабѣлѣжими царства съ своите от-
чаянни викове и съ своите справедливи проклятия про-
тивъ тоя безчестенъ блудолизецъ, който е тѣханъ ти-
ранинъ. Увѣрявамъ ви, че въ архивата и на най-малките
мравунеци, които са виждатъ равни съ земята, сѫщес-
твуватъ грамади томове, които свидѣтелствуватъ за
това, че въ еди-коя година отъ основанието на тоя
мравунекъ половината отъ свободниятъ мравунски на-
родъ е погинала отъ нашествието на тоя или на оня
деспотъ. Разбира са, че тая нещастна година е била
нещастна само за това, защото кракътъ на блудолизе-
цътъ е стѫпилъ надъ мравунекътъ изненадано. Така въ
е, мой господине, законътъ на природата. Съка стѫпка
на безчисленните живи сѫщества натиска друга стѫп-
ка. Ето, Мюзедине, дѣ са захваща притѣснението и дѣ
са свѣршила. Да ма припознаятъ безъ да сѫставятъ из-
брание и безъ да рѣшатъ да бѣда или да не бѣда —
въ това вече са заключава злоупотрѣбление на влас-
тьта. Притѣснението е принадлежностъ на свѣтътъ, слѣ-